

EVANGÉLIUMI MUNKÁS

∴∴

„Mindenik az ő jutalmát veszi munkája szerint.” 1. Kor. 3, 8.

∴∴

1930.

MEGJELENIK KÉTHAVONKÉNT

3. szám.

A Krisztusvárásban rejlő kísértések.

Az őskeresztény egyház is már a maga napjaiban várta Krisztust vissza. Ezért írja a Zsidókhoz írott levél szerzője: „Mert még vajmi kevés idő és aki eljövendő, eljő és nem késik.” (10, 37.) Ezért mondta Jakab apostol: „Erősítések meg sziveteket, mert az Úrnak eljövele közel van” vagy: „Ime a bíró az ajtó előtt áll.” (5, 8. 9.) Jól tudjuk azt, hogy a Szentlélek, amely e szavakat ihlette, tudta azt, miszerint mindezek valójukban csak az utolsó időben, minden más isteni jövendölés beteljesülése után fognak beteljesedni, de azért az is kétségtelen, hogy akik ezt írták és akik ezt olvasták abban a korban, valóban azon várakozásban éltek, hogy Krisztust még a maguk napjaiban látni fogják megjelenni az ég felhőiben. Csalódott hát az őskeresztény egyház ebben a várakozásában? És csalódtak-e mindazok, akik az évszázadok folyamán egészen napjainkig sírba szállottak anélkül, hogy ezen reménységük beteljesülését látták volna? Minden látszat dacára is azt kell mondanunk, hogy nem csalódtak, mert:

1. A Szentírás szerint a halál az alvással van összehasonlítva és ha majd Krisztus eljövelekor feltámadnak a benne hívő igazak, azok számára az elmúlt 1—2 ezredév csak a muló pillanathoz lesz hasonlónak.

2. A Biblia szerint az ember keresztényi magatartása a várakozás állapotának van feltüntetve. „Semmi kegyelmi ajándék nélkül nem szűkölködtök, várván a mi Urunk Jézus Krisztusnak a megjelenését.” (1. Kor. 1, 17.) Vagy másutt: „Mert reménységben tartattunk meg, a reménység pedig, ha láttatik, nem reménység; mert amit lát valaki, miért reményli is azt? Ha

pedig, amit nem látunk, azt reméljük, békeséges türéssel várjuk.” (Róm. 8, 24. 25.) Ezért is nevezi a Biblia a Krisztus dicsőséges megjelenésének várását „boldog reménységnek.” (Tit. 2, 13.) A keresztény mindenkori várakozó állapota tehát a *reménység* jegyében áll, ami nélkül kereszténységet és igazi keresztény embert nem is lehet elképzelni. Ez az állapot nem valami érzélgés elmúlt századok képzelt tökéletessége után, sem pedig nem valami maradi tétlenség, amely minden iránt közönyösen meg van elégedve a dolgokkal, úgy ahogyan éppen vannak, hanem reménység úgy az egyén, mint az egész emberiség számára.

Kétségtelen, hogy a várakozásban mindig megvan a *türelmetlenségre* való kísértés. Ezért mondja az Úr a türelmetlenkedő tanítványoknak: „Nem a ti dolgotok tudni az időket, vagy alkalmakat, melyeket az Úr a maga hatalmába helyeztetett.” (Csel. 1, 7.) Ezért hát nyilvánvaló, hogy az igazi előkészület nem állhat csupán abból, ha tudjuk, hogy Krisztus mikor és hogyan jön el, hanem inkább abból, hogy hozzá hasonlóvá legyünk. Kiviláglik ez igen szépen János apostol alábbi szavaiból is: „És akiben megvan ez a reménység Ő iránta (t. i. hogy meg fogja látni Krisztust az ő eljövelekor), az mind megtisztítja ő magát, amiképen Ő is tiszta.” (1. Ján. 3, 3.) Továbbá Péter apostol is azt kérdezi tőlünk: „Milyeneknek kell lennetek néktek szent életben és kegyességben, akik várjátok és sóvárogjátok az Isten napjának eljövételét?” (2. Pét. 3, 11. 12.)

A világ vége és Krisztus eljövele várásának megvan az a veszedelme is, hogy feltárja a zsilipeket a *vakbuzgóság* előtt. És itt

igazi józanságra van szükség, amely különbséget tud tenni a rajongás és az igazi lelkesedés között. Az adventi mozgalom történetét is eléggé tarkítják az ilyen rajongók által félrevezetett mozgolódások. Ezért nem is kell Amerikába mennünk, ahol minden évtizednek megvan a maga prófétája és prófétanője, akik körül olyanok csoportosulnak, akik pontosan meghatározzák a kegyelmi idő végét, vagy az Úr eljövételének a napját. Nálunk is vannak olyanok, akik azért váltak ki sorainkból, mert úgy vélik, hogy mi nem gondoljuk Krisztus eljövetelét eléggé közelvalónak. Az ilyenek az ő vak hitükben a hamisítástól sem igen szoktak visszarriadni. Így hamisítottak ezek már 2000 év előtt levelet Pál apostol nevében, erősítvén, hogy Krisztus eljövételének a napja már a közvetlen közelben van. (2. Thess. 2, 2.) Pál annyira fontosnak tartotta ennek a megcáfolását, hogy ezuttal szokásától eltérőleg az üdvözlést sajátkezűleg írja a levél végére; ez legyen bizonyossága levele hitelességének, (2. Thess. 3, 17.) Azért is így kellett tennie, mert e rajongásnak sajátzerű következményei léptek fel a gyülekezetben. Az emberek elhagyták foglalkozásukat, a szegények nem akartak dolgozni, azt várván, hogy a gazdagabb atyafiak tartsák el őket. Haszontalan vitatkozásokkal, pletykáldással és mások privát életébe való belevágással töltötték az időt. Ezért vált szükségessé az intés. (2. Thess. 3, 6–12.)

Az ilyen rajongás már csak azért is igen veszedelmes, mert ellenhatást szül. Egyesek észrevették, hogy sok az ámító és ebből azt a következtetést vonták le, hogy legbiztosabb, ha semmiben sem hisznek. Míg az első csoportot, amely minden, világ végére vonatkozó kiszólást azonnal készpénznek vett, így inti az apostol: „Mindent megpróbáljatok, ami jó azt meg-

tartsátok“, addig a következő figyelmeztetés: „A prófétálást meg ne vessétek“ már a másik csoportnak szól. (1. Thess. 5, 21. 20.)

A kételkedést és a hiszékenységet minden korszakban egymáshoz igen közel találhatjuk meg. Míg egyesek beteges lelkülettel futnak minden jövendőmondó könyv után, addig mások nem hiszik el azt sem, hogy az idők jeleiben maga az Isten szól az emberekhez.

Mi hála Istennek mindkettőtől könnyen óva maradhatunk, mert, míg egyrészt a biztos prófétai ige minden prófétai láncolata a beteljesülés során elvezet egészen a mi időnkig, mint az utolsó időig, tehát nem lehetünk kétségben Krisztus eljövételének a közelségére vonatkozólag, addig másrészt azt is tudjuk, hogy ezen esemény bekövetkezése előtt még fontos dolgoknak kell beteljesülniök. Pál apostol is azzal hűtötte le a Thessalonikabeliek feszült várakozását, hogy ráirányította figyelmüket a második fejezetben Jézus második eljövételének eddig még beteljesületlen előzményeire.

Amit ezek után ismételtelen hangsúlyozni kívánok, az nem egyéb, minthogy a helyes és igazi várakozás nem abban áll, ha Krisztus eljövételének a napját egy közelebbi vagy távolabbi időpontban meghatározzuk és ezt az időpontot tétlen senyvedésben várjuk, hanem a minden izgalomtól mentes készülődésben, amely a Krisztus jellemének felöltözésére fekteti a fősúlyt. Ha így fogjuk várni Krisztust, akkor a holnap megjelenő Emberfia nem fog készületlenül találni, de akkor a késedelmeskedő Biró sem fog bennünket megbotránoztatni. Az igazi adventizmus tehát nem a tétlen, rajongó várakozás, hanem a lelkesült felkészülődés a nagy napnak bármelyik pillanatban való fogadására.

Str.

Konferenciái összejöveteleink.

„Hatalmasan cselekedett velünk az Úr, azért örvendezünk.“ Zsolt. 126, 3. Alanti konferenciái jelentés beszédes bizonyosságát képezi Isten azon áldásának, amely bennünket nemcsak az elmúlt két év folyamán kísért, hanem különös módon három konferenciánkon is megnyilvánult. Mindenütt éreztük Isten Szentlelkének megszentelő és munkálkodó erejét. Az isteni Igéből erőt nyerhettünk. A tagok, a könyvevangélisták és evangéliumi munkások a hitben való újabb kitérésre, Isten országáért és művéért való újabb munkára lettek bátorítva és indítva.

A Keleti-Területnek Békéscsabán, április 4–6-ig megtartott konferenciájára a közelből és távolból testvéreinknek szép száma gyült össze. A péntek és vasárnap esti nyilvános előadásra, valamint a szombat esti ifjúsági ünnepélyre körülbelül 5–600 látogató gyült össze, testvéreinkkel együtt. Mindenki áhítattal figyelt az elhangzott üzenetre. Gugel atyafi, a Délnémet Únió előljárója, valamennyiünknek áldására lett. Szombaton 36 kedves lélek felállás által jutatta kifejezésre, hogy magukat az Üdvözítőnek átadni és Isten népéhez tartozni akarnak.

Április 11–13-ig a Nyugati Misszióterület győri konferenciája következett. Itt már kezdetben hitünk próbára lett téve. A hatóság a külföldi atyafiaknak nem akarta megadni az engedélyt a szólásra. De az Úr mégis segített. Az utolsó percben a belügyminiszter úr Isten vezetése folytán megadta beleegyezését. Ezen konferenciánk is áldásosan folyt le. Rühling atyafi, Divízióink osztálytitkára, megtalálta órái alkalmával a testvérek és barátok szívéhez vezető utat. Az esti órákon körülbelül 100-an voltak jelen. A terület önálló misszióterületté lett szervezve. Elöljáróként egyhangúlag Voigt atyafi lett megválasztva.

A Közép-Terület budapesti konferenciája, amely április 18–20-ig tartott, képezte ezen hit-erősítő összejövetelek befejezését. Szombaton a kápolnának termét és a karzatot körülbelül 600 testvérünk és barátunk töltötték meg. Wintzen atyafinak, a Nyugatnémet-Unió elöljárójának egy szívhezszóló prédikációja után 60-an álltak fel, akik az Urat követni megígérték. E konferenciának minden óráján jó lelkelet nyilvánult meg. Örömteli arcokat láthatunk mindenütt, amelyek mind az örömteljes szívnek bizonyosságát képezték.

Az alatt következő 9 határozat mindhárom konferencia alkalmával behatóan lett megtárgyalva és egyhangúlag elfogadva. Midőn ezen határozatokat a mi kedves Munkásunk olvasóinak továbbítjuk, azon reményünknek adunk kifejezést, hogy ezen oly fontos pontok a gyülekezetekben fel lesznek olvasva és meg lesznek tárgyalva, valamint hogy minden egyes olvasó azt imával fogja áttanulmányozni és legjobb igyekezetével fogja azokat a gyakorlatban megvalósítani.

Szívem Istennel szemben hálával van megtelve, hogy az Ő művének fejlődését ez országban tapasztalhatom és láthatom. A konferenciák alatt a testvéreket látván, kényszerítve éreztem azt megjegyezni, hogy „mily éretté tette Üdvözítőnk az Ő népét!” Oh, mily csodálatosan vezette az Ő népét, könyvevangélistáit és evangéliumi munkásait, elöljáróit és a konferencia többi tisztviselőit! Legyen az Ővé a hála és köszönet, de a dicsőség is mindenért!

Vajha az Úr továbbra is nagyot tenne rajtunk és művét bennünk és általunk rövidesen befejezné! Fil. 1, 6.

Minck A.

Konferenciái határozatok.

1930.

1. Hála- és szentség-határozat.

„Magasztaljátok az Urat, mert jó, mert örökkévaló az Ő kegyelme!” Az elmúlt két év alatt elnyert áldásokra tekintvén, mi is magasztaljuk az Urat a Zsoltároshoz hasonlóan. Az Uré legyen a hála azon lelkekért, kiket nekünk ajándékozott. Az Ővé legyen a hála és dicséret azon javakért is, melyek az Evangélium hirdetésére a mű rendelkezésére bocsájathattak. Az életért, a munkaerőért, az igazságban való megmaradás kegyelméért és mindenért a mennyei Atyáé legyen a dicsőség és magasztalás.

Ezen hálánk megerősítéséért azonban a jövőre még nagyobb hűséget és odaadást, tökéletesebb engedelmességre való törekvést ígérünk az Úrnak az Ő szolgálatában.

2. Megszentelődés.

Mivel előjogunk a dicső adventi igazságnak örvendeni és tudni azt, hogy az Üdvözítőnk az ajtó előtt áll, másrésről tudván, hogy szentség nélkül senki sem láthatja meg az Urat. (Zsid. 12, 14.), komoly törekvésünket

képezi az igazság általi megszentelődés. Ezért látjuk nagy szükségét:

- a) hogy az felismert igazsággal összhangban éljünk;
- b) hogy állandó közösségben legyünk Istennel;
- c) hogy magunkra vigyázzunk:
 - aa) beszédben igazaknak és szívélyeseknek lenni;
 - bb) egymással való érintkezésünkben a kellő tiszteletadást, nyíltságot és testvériséget egymásnak megadni;
 - cc) a ruházkozásban feltűnésnélkülinek és egyszerűnek lenni;
 - dd) az időt hasznos munkával és a reánk bízott földi javaknak eredményes kihasználásával eltölteni, mint olyanok, akik tudják, hogy számot kell egykor adniok. Máté 25, 19.

3. Tiszteletadás az Úrnak házában.

Ismerve a Szentírás szavait, miszerint „Órizd meg lábaidat, mikor Istennek házához mégy...” (Préd. 5, 1.), hogy ott Isten Igéjét

hallgassuk, az összejövetei helyiségeinket oly helyeknek tekintjük, ahol az Úr Szentlelke által megjelenik és ahol a szent angyalok is jelen vannak. Éppen ezért komolyan törekedni fogunk, hogy Isten házában tiszteletadóan legyünk jelen. Törekedni akarunk az istentiszteleteken figyelmeseknek lenni, úgy mint Jézus tanítványához illik és minden fölösleges beszédet és helycserét kerülünk. Valamennyiünknek gondoskodása oda kell irányuljon, hogy gyülekezeti helyiségeinkben tisztség és rend legyen.

4. Hűség a tizedben és az adakozásokban.

Midőn a Szentírás alapján hisszük, hogy a tized az Úré, és hogy előjognak tekintjük, miszerint az Úrnak földi országának építésére és lelkek megnyerésére tizedet és áldozatokat hozhatunk, a tizedben és adakozásokban való nagyobb hűséget ígérünk az Úrnak, mivel a mindenben való hűségtől függ Istennek gazdag áldása és lelki életünk fejlődése. Hiszünk Istenünk ígéreteiben, melyeket a jókedvű adakozóknak adott.

5. A szegények támogatása.

Tekintettel arra, hogy a Biblia kifejezetten tanítja a szegényekről való megemlékezést, (Gal. 2, 10.) igyekezni fogunk odahatni, hogy mivel időnkben a nyomor és szegénység állandóan növekszik, ezt állandóan gyakoroljuk. Ezért elhatározzuk, hogy

- minden gyülekezetünkben továbbra is a hónap utolsó szombatján a szegények részére gyűjtjük a kollektát;
- kérjük azon testvéreinket, akiknek módjukban áll, hogy szegény testvéreinken pénzösszeggel segítsenek, hogy ezen összegeket a gyülekezet jólétipénztára rendelkezésére bocsátsák, hogy minden támogatás igazságos és a gyülekezet nevében történjen.
- állandóan részt veszünk a hétköznapi adakozásokban, amelyeknek fele a terület jólétipénztárába folyik.

6. Könyvterjesztés.

Minthogy a könyv- és iratterjesztés a vég idejében mind fontosabbá válik, így szükségét érezzük a következőket ajánlani:

Mindazon gyülekezeti tagok, akik a missziómunkában (de főképp az iratterjesztésben) fokozottabban tevékenykednek, valamint ezen munkában különös örömet és tapasztalatot szereznek, nemkevésbé eredményes

munkát fejtenek ki, tekintsek ezen tényeket az Úrtól a könyvterjesztés dicső munkájára való elhívásnak és tekintettel a munka fontos és nemes voltára, válasszák a könyvterjesztést életcélul.

7. Belmisszió.

Minthogy hiszünk a munka gyors befejezésében, elhatározzuk, hogy tevékeny belmisszió munkát fogunk végezni a gyülekezet kebelén belül és kívül és pedig.

- bibliaórák családonkénti tartása,
- irataink rendszeres terjesztése,
- missziólátogatások és keresztény szeretetmunka végzése és
- tábeák alakítása által.

8. Ifjúság.

Korunk fokozódó erkölcsi züllése és sülyedő vallási színvonala aggodalommal tölt el bennünket ifjúságunk megmentését és megtartását illetőleg, ezért

- kérünk minden szülőt, tanítót és nevelőt, hogy személyes munka által — amely alatt értünk közvetlen és barátságos magatartást fiataljainkkal szemben — igyekezzenek fiataljainkat a keresztény élet keskeny ösvényére vezetni és azon megtartani;
- kérjük szeretet ifjainkat, hogy a jelenvaló igazság minden pontja mellett *hűséggel tartsanak ki* és éljenek úgy, ahogy a Krisztust szerető fiatalokhoz illik.

9. Szombatiskola.

Hogy a szombatiskola messzireható áldását mindenki számára biztosítsuk:

- felkérünk fiatal és időset egyaránt, hogy vegyenek részt a szombatiskolában, hogy a lecke naponkénti tanulása által tegyék gyümölcsözővé az osztály tanítást;
- felkérjük szervezett szombatiskoláinkat, hogy viseljenek gondot az otthoni osztályokról.

A határozatok bizonyos vonatkozásban a jövő programját képezik, melynek alapján mi mint nép és munkások dolgozunk és amelyet Isten segítségével végre akarunk hajtani. Sikerülni fog! Erről szavatol azon lelkület, melyben a határozatok meg lettek tervezve és meg lettek beszélve. Ezért kedves testvérek, a mi jelszavunk:

Bátran előre.
Hálával vissza.
Hittel felfelé tekinteni!

A Keletmagyarországi Terület IV. évi konferenciája Békéscsabán 1930 április 3—6.

„... aki megnyitja és senki be nem zárja.“ Jel. 3, 7. Az Úr eme ígését teljességgel és hálás szívvel élvezhettük a Keleti Területnek Békéscsabán tartott konferenciáján. Annak ellenére, hogy területünkön több helyen teljesen betiltva vagy korlátozva van munkakörünk, az Úr mégis lehetővé tette, hogy testvéreink közlő-távólról eljöhessenek az áldásnak eme különös alkalmára és zavartalanul hallgathatták végig a konferenciát. Hogy testvéreink mennyire nem sajnálták az anyagiakat, az időt és fáradságot, azt igazolja ez, hogy hányan gyűltek össze Békéscsabán. Miután a gyülekezeti helyiség kicsinek látszott egy ily nagygyűlés megtartására, kibéreltük a kisgazdák-körének nagytermét erre a célra. De ez a hatalmas terem is megtelt minden ülés és óra alkalmával.

Nagy áldással szolgált mindnyájunknak, hogy külföldről Gugel E. atyafit, az Unió részéről pedig Minck A., Stein H. és Zarka D. atyafiakat üdvözölhettük körünkben.

A konferencia csütörtökjén, péntekjén és vasárnapján este tartott nyilvános előadásokat kb. 300—350 idegen látogatta. Különösen felémelő volt a szombaton este tartott ifjúsági ünnepély. Maga Gugel atyafi a legszebben nyilatkozott azon lelkületről, amely megnyilvánult a testvérek részéről az egész konferencia alatt.

A terület 31 gyülekezete 85 kiküldött által volt képviselve. Ez alkalommal 3 új gyülekezet — Kunmadaras 14, Kunszentmárton 9 és Újgyőr 28 taggal — vétetett fel a Terület kötelekébe.

Sohlmann atyafi, a Terület új elöljárója felolvasta a gyülekezetnek az 1928/29-iki konferenciái év jelentését, amely arra indít bennünket, hogy még fokozottabb mértékben és odaadóbban szolgáljunk és éljünk az Úrnak.

A jelentés főbb pontjai a következők:

Ugy 1928. mint 1929-ben 11 munkás dolgozott 57 különböző helyen. A két év folyamán felvettünk

keresztség és szavazás által	183 lelket,
levél által	40 „

összesen 223 lelket.

Elvesztítettünk kizárás és halál által a két év folyamán	162 lelket
levél által	67 „

összesen 229 lelket.

Sajnos a két év lezárásával 6 taggal keve-

sebb tagunk volt a területen. 1929 év végén területünk tagszáma: 712.

Bevételeink a következőképen alakultak:

	1928-ban:	1929-ben:
Bruttó tized	35,117'44 P	36,590'41 P
Átlag évenként és tagonként	48'91 „	53'89 „
Összes adakozások	18,729'97 „	21,648'96 „
Átl. évenk. és tagonként	28'60 „	31'72 „

A Jólétialap bevétele volt:

	1928-ban:	1929-ben:
	3,321'32 P	1,564'10 P

amely összegeket teljesen felhasználtunk szegény testvéreink segélyezésére.

A konferencia dologi ügyeit a szokásos 3 bizottság készítette elő.

A *határozathozó bizottság* határozatát lapunk másik részében közöljük.

A *kinevező bizottság* a Terület tisztviselőkarát a következő konferenciái évre a következőképen állapította meg:

Elöljáró: Sohlmann Károly.

Titkár és pénztáros: Erdődi Mária.

Konferenciái titkár: Albrecht József.

Belmisszió-, szombaticskola- és ifjúsági osztályok vezetője: Zarka Dénes.

Könyvevang. segédvezető: Czmór László.

Könyvellénőr: Stein Hermann.

Területi bizottság: Sohlmann K., Murányi Á., Albrecht J., Jeszenszky B. és Porcsin J.

Leszámoló bizottság: A Területi bizottság valamint Biró L. és Czira F. atyafiak.

A *hitelesítő bizottság* a Terület munkáskarát a következő minőségben ajánlotta:

Felszentelt prédikátorok: Sohlmann K. és Murányi Á.

Segédprédikátorok: Albrecht J., Stoics I., Buzgó M. és Fodor A.

Biblia munkások: Juhász S., Debreceni S., Lovass E. és Herczeg M.

Könyvevangélisták: Segédvezető Czmór L. Könyvevangélisták: Kucska M. és Belánszky J.

Ezekon kívül ajánlatot még 9 próba- és 9 alkalmi könyvevangélista.

A konferencia szombatján Gugel atyafi szólt hozzánk „Isten népe és a megszentelődés“ tárgyú prédikációjában, amely által hitünk még jobban megerősödött abban, hogy Istennek az utolsó időben választott népe van, amely által

be akarja végezni nagy művét. Előbb azonban szükséges, hogy a megszentelődés által Isten népében fejeztessék be a munka.

A szombátiskola igen áldásos volt. Testvérek és barátok, közel 450-en voltak jelen. Az adakozás összege 102'62 P-t tett ki.

A szombat délután egyik felemelő és ünne-

pélyes eseménye volt Jeszenszky Béla (Gyula) és Biró László aty. (Nyiregyháza) gyülekezeti vénékké való felszentelése.

Mtndnyájan megerősödve távoztunk el a konferenciáról azon elhatározással, hogy a jövőben nagyobb átadással élünk a nemsokára eljövő Jézusnak. *Albrecht József*

A Nyugatmagyarországi Misszióterület konferenciái jelentése az 1928|29. évekről Győrött, 1930 április 10—13-ig.

A Szentírásból tudjuk, hogy Krisztus örökös társainak az újföldön örök öröm és boldogság lesz osztályrészük, mert maga az Úr mondta: „Jeruzsálemet vigassággá teremtem és az Ő népét örömmé.” (Ésaiás 65, 18.) De már most is volt valami részünk ebből a boldogságból akkor, amikor közről és távolról összegyűltünk Területünk székhelyén, Győrött, hogy „az Úrnak a mi Istenünknek dolgát megbeszéljük.” (Jeremiás 51, 10.)

Konferenciái gyűléseinket a 344. sz. ének 1—2. verseivel és a Minck A. atyafi imájával kezdtük meg, majd a k. Voigt M. atyafi a 97. Zsoltár verseinek felolvasásával megnyitotta a gyűlést, üdvözlővén a konferencia résztvevőit: a k. Rühling R. atyafit, Divíziónk osztály titkárát, Minck A. atyafit, a Magyar Unió elöljáróját, Stein H. atyafit, az Unió pénztárosát és a Kiadó vezetőjét, Zarka D. atyafit, az Unió titkárát, valamint a Terület munkáskarát, a 12 gyülekezet jelenlévő 28 képviselőjét és a megjelent kedves testvéreket.

Ezekután a k. Voigt atyafi a területi jelentést tárta a konferencia elé, amely egyhangulag elfogadott. Ez a jelentés a következő adatokkal ismertetett meg bennünket:

A lélekméntésben tevénykedett:

A) 1928-ban:

B) 1929-ben:

Egész éven át:

Egész éven át:

- 1 felszentelt prédikátor,
- 2 bibliamunkásnő.

- 1 felszentelt prédikátor,
- 1 segédprédikátor,
- 1 biblimunkás,
- 1 bibliamunkásnő.

Csak részben:

Csak részben:

- 2 segédprédikátor,
- 4 illetve 5 hónapig.
- 2 bibliamunkás, 2 illetve 7 hónapig.

- 1 bibliamunkásnő
- 3 hónapig.

E két konferenciái évben *felvételünk* keresztiség, szavazás és levél által összesen 60 lélek volt, míg *vesztességünk* kizárás, halál, levél által 44 lélek, így a tiszta növekedés 16 lélek, vagyis a tagok számának 10^{0/0}-a, úgy hogy a tagok száma 1929 végén 182 lélek volt 12 gyülekezetben.

A *pénzügyeket* illetőleg is tapasztaltuk a mi Istenünk áldását:

A bruttó tized 20,418'64 P volt, azaz fejenként 118'47 P, az összadakozások pedig, beleszámítva a N. M. H., Ö. H., A. H. M. is, 10,718'80 P volt, fejenként 62'31 P. Az osztályok jelentései hasonlóképpen előhaladásról számoltak be, amennyiben a jó Isten vezetése mellett szép építőmunkát végezhetek.

A tanácskozások gyors és zavartalan menetének biztosítására a konferencia három bizottságot választott:

1. *Határozathozó bizottság*: Stein H., Katona S., Lenk L., Kovács K., Benkő J.

2. *Kinevező bizottság*: Minck A., Jenik Gy., Berghauer I., Nagy J., Pásztory I.

3. *Hitelesítő bizottság*: Rühling R., Minck A., Zarka D., Tóth J., Kertész P.

A *határozathozó bizottság* által előterjesztett határozatokat a konferencia egyhangulag elfogadta. Ezek a határozatok ugyanazok, amelyeket a Keletmagyar Egyesület konferenciája is elfogadott.

A *kinevező bizottság* elfogadott ajánlata valóban örömteljes fordulópontot jelent Területünk fejlődéstörténetében, amennyiben első ízben lettünk, mint saját vezetővel és bizottsággal bíró Terület megszervezve. Az előterjesztés alapján a Terület tisztviselőiül a következők lettek megválasztva:

Elöljáró: Voigt Miksa.

Titkár és pénztáros: Katona Sándor.

Osztályvezető; Zarka Dénes.

Könyvevangélista segédvezető: Lenk Lajos.

Könyvellelő: Stein Hermann.

SZOMBATISKOLAI MUNKÁS

Angolból fordította: Zeiner A.

5. Lecke. 1930 május 3.

A tíz törzs elszakad; az engedetlen próféta.

I. A tíz törzs elszakadása.

1. Roboámnak koronázásakor a tíz törzs adóterheinek enyhítését kívánta.

2. A király tanácsnokainak két osztályát hallgatta ki.

3. Miután Roboám vonakodott a súlyos adóterheken enyhíteni, a tíz törzs Jeroboám alatt elszakadt a királyságtól.

4. Az Úr megtiltotta Jeroboámnak, hogy erőszakkal visszaszerezze a tíz törzs fölötti uralmat.

5. Jeroboám Bételben és Dánban az imádkozásnak új helyét alapította meg.

II. Az engedetlen próféta.

1. Midőn Jeroboám a Bétel-i új oltárnál áldozott, egy júdabeli próféta az oltár ellen kiáltott.

2. Isteni tilalom folytán a próféta vonakodott Samáriában enni és inni.

3. Egy öreg próféta utána küldött, hogy őt visszahíjja, azt állítva, hogy Istentől nyert üzenetet.

4. Mivel a hamispróféta házában étkezett, Isten tudatta vele az Ő büntetését.

5. Mivel a Jeroboámnak adatott figyelmeztetések nem térítettek el őt gonosz útjáról, úgy Isten haragja követte őt és az ő utódait.

Roboám.

Roboám Salamonnak és Naámának, egy amonita fejedelmi nőnek a fia volt. Salamon igen nagy mulasztást követelt el azáltal, hogy az ő fiának nem adott olyan nevelést, amelyet adhatott volna. Roboám az ő amonita anyjától ingadozó jellemet örökölt. Időnkint arra törekedett, hogy Istennek szolgáljon és olykor jó előmenetele volt, de nem volt álhatalos és végül azon betolyások felé hajolt, amelyek őt ifjúságában körülvették. Roboámnak az ő életében elkövetett ballépéseiben és végül Istentől való elszakadásával megnyilvánult Salamon borzasztó hibájának a következménye, midőn ő bálványimádó asszonyokat vett feleségül.

A tíz törzs az adók terhe alatt igen szenvedett. Salamon kicsapongó élete az ő Istentől való elszakadásának éveiben arra készítette őt, hogy az ő népét igensanyargassa. Mielőtt a nép az új uralkodót megkoronázta volna afelől kívánt meggyőződni, hogy hajlandó-e az ő fia ezen terheken könnyíteni. . . . Minthogy Roboám előbb tanácskozni kívánt, úgy felszólította a népet, hogy három nap mulva térjenek vissza.

„Az Úr fordította eként.“ 15.

Az összes politikai változásokban és fogadalmakban alapjában véve megtalálható az isteni célzat. Isten nem ingerel bűnre. A bűn az emberből szabad akarata folytán ered. Isten azonban úgy ellensúlyozza ez emberi indulatokat, hogy azok által az ő örökkévaló tanácsa és előrelátása nem hátráltsa, hanem előmozdítja.

„És imé Isten embere jöve.“ 1. Kir. 13, 1.

Micsoda kiváló név, annak számára, aki viseli — Isten embere! És mégis mindannyian viselhetjük Isten befolyását ami jellemünkben, úgy, hogy azok akikkel ők érintkezésbe jönnek érezhetik azt, amit meghatározni nem lehet és amit nem is szükséges hirdetni, mert aki viseli, az nyilván Istennek gyermeke.

Azoknak előképe, akik saját akaratukat követik.

Jeroboámot úgy tekinthetjük, mint azon embereknek előképét, akik önmagukkal elhítetik, hogy az Istent imádják, holott kizárólag saját akaratukat követik.

Minden szertartásának az a végzetes jellemzője, „amelyet az ő szívében gondolt vala“ és így tulajdonképpen ő maga volt az ő újtemplomának és magaslati helyének a lelke és ő volt az, akinek az áldozatokat bemutaták. A valódi imádás nem más, mind föltétlen engedmesség Isten akaratával szemben, bármily veszélyek is mutatkoznak ebből kifolyólag. „Jobb az engedmesség az áldozatnál.“ Az a kísértés, hogy válasszuk saját utunkat, gyakran úgy tűnik föl, mint mély okosság és ennek nem követése, mint bűnös gondatlanság. Ámde a világos isteni parancsolatokkal való ilyen elbánás egyaránt romlásba vezető bűnös és jóvá nem tehető külső imádás által.

6. Lecke. 1930 május 10.

Illés a Kérith patakjánál és Sareptában.

I. Isten szárazsággal látogatja meg Izráelt.

1. Isteni felszólításra Illés megjövendőli Akhábnak az ő országára következő szárazságot.

2. Isten Illést a Kérith patakjához küldi.

3. Hollók táplálják őt, mindaddig, amíg a patak kiszárad.

II. Illés gondját viseli az özvegynek.

1. Kérith patakjánál Illés Sareptába lesz küldve.

2. Illésnek kérelmére az özvegy eledelt készít számára az ő csekély készletéből.

3. Isten megáldotta a lisztet és az olajat, amely csodálatosan meg lett sokasítva számukra.

4. Az özvegynek fiát életre keltette.

5. Az igaz embernek imái hasznosak. Az özvegy fölismerte, hogy Illés Istennek embere.

Illés.

Semmit sem tudunk Illés származásáról, sem születéséről, szüleitől, sem neveléséről, sem történetéről az ő férfi koráig. Ugy tűnt fel, mint Istennek angyala, hogy az Urnak szigorú figyelmeztetését közölje. A szükség ideje megkivánja a legjobb embert. Akháb és Jézabel alatt nagy mértékben felvirágzott a bálványozás és minden a pusztulás felé indult. Egy férfiú állította meg ezt a lefeté iparkodó mozgalmat, holott nem volt más fegyvere, mint az Ige és bátorsága, mivel a hitnek gyermeke volt. Az ő tanításaiból kevés maradt feljegyezve. Az ő feladata a reformálás és helyreállítás volt, nem a személyes előmenetel; és az ő előrehaladása lélekben és hatalomban megegyezett az ő munkájával.

„Él az Úr aki előtt én állok.“ 1. Kir. 17, 1.

Ez a kifejezés azt jelenti, az Úr, akinek én szolgállok. Illés hatalmának a titka volt az a tény, hogy ő Istennek szolgája volt. Jelenték'elen volt a király és a mulandó pompa azon hatalommal szemben, amellyel Illés birt. „En állok az élő Isten előtt és te oh Akháb csak lehellet vagy.“

Az embernek egyetlen védelme a földön a kísértésekkel és rettentésekkel szemben, ez az egy talizmán ami kezünkben: „Él az Úr, aki előtt én állok.“ És minden megsemmisül ezzel szemben. Szabad ember leszel min-

dennek mestere és ura, mivel Istennek szolgája vagy és a mennyiben mindent helyes, megvilágításban látsz, mivel mindent az Úrban tekintesz és mindenben az Istent látod.

Száradó patakok.

Sokan közülünk száradó patakok mentén ülnek; a népszerűségnek, az egészségnek, a pénznek és a barátság-
nak száradó patakjai mellett. Pedig igazán nehéz dolog az ilyen száradó patak mentén ülni. De mért hagyja az Úr ezeket kiszáradni? Azért, mert arra akar tanítani, hogy ne az ő adományaiban, hanem ő benne bizzunk. Akarja, hogy kiszáradjon bennünk az én, amint kiszáradt az apostolokból a pünkösdre várásnak tíz napja alatt. Éles ellentétbe akarja helyezni a mi száradó patakjainkat az élet vízával amely az ő trónusából folyva soha ki nem szárad. Tanuljuk meg ezen leckéket és forduljunk el fogyatékos Kérith patakjainktól, ami kifogyhatatlan bőségű Szabadítónkhoz.

7. Lecke. 1930 május 17.

Baal prófétáinak elpusztítása.

I. Illés és Abdiás.

1. Isten megparancsolja Illésnek, hogy újból jelenjen meg Akháb előtt.

2. Abdiás azt a parancsot adta, hogy keressen legelőt a királyi nyájak részére.

3. Illés megegyezett Abdiással, hogy vigyen üzenetet Akháb királynak.

4. Akháb vádolta Illést azzal, hogy ő megháborítja Izráelt, de Illés visszafordította a vádat Akháb és az ő háza ellen.

II. Baal prófétáinak elpusztítása.

1. Illés követelte Akhábtól, hogy gyűjtse össze Baalnak a prófétáit a Karmel hegyére.

2. Megegyeztek abban, hogy hogyan legyen bebizonyosítva Baalnak, vagy Istennek a hatalma és a tekintélye.

3. Baal prófétái nem kapták meg a tűz általi feleletet.

4. Midőn elkészítette Illés az ő oltárát és áldozatát, Istenhez kiáltott és a mennyből jövő tűz volt imájára a felelet.

5. A nép azt válaszolta: „Az Úr az Isten.”

6. Baal prófétáit azonnal megölték.

III. A szárazság megszűnt.

1. Illés kioktatja Akhábót és felsietett a Karmel hegyére, hogy bevárja a kilátásban levő esőt.

2. A felhő megjelen és Akháb megkapta az utasítást, hogy siessen, nehogy az eső meghátráltassa őt.

3. Illés a kocsi előtt szalad Jezréelig.

„Meddig sántikáltak kétfelé?” 21. v.

Az angol fordítás szerint: „Meddig ingadoztok két ág között?” Ez a hasonlat a madárról van véve, amidőn ágról ágra repdes és nem találja meg helyét, ahová leüljön. Ilyen volt a népnek helyzete. Félték az Úrtól és ezért nem mertek tőle végkép elszakadni; de félték a királytól és a királynőtől is és ezért gondolták, hogy az államvallásnak kell alávetniük magokat. Lelkiismeretük tiltakozott az előbbi ellen; az emberektől való félelmük pedig, kényszerítette őket az utóbira; de egyikben sem volt az ő szívéük, vár-
tak egy kedvező alkalomra, hogy végre dönthessenek. Isten kegyelméből ez az alkalom megadatott nekik.

Egy időszerű lecke.

Ezt megtaláljuk Illés kérdésében, amelyet a nép elé tett. Mily nehéz is a válságnak idején hiven megmaradni

ami zászlónk és a mi Istenünk mellett. Az Úr előtt ellen-
szenves a közömbösség és hűtlenség oly időkben, midőn az ő műve válságban van. Az egész világegyetem kifejezhetetlen érdeklődéssel örködik a befejező jelenetek fölött, melyek a jó és gonosz közötti nagy harcban bekövetkeznek. Az Istennek népe már közel van az örökkévaló világnak határához; milehet fontosabb annak számára, mint a hűség a mennynek Istenével szemben? Az összes korszakokon keresztül voltak Istennek erkölcsi hősei; és ezekkel rendelkezik Ő ma is, — olyanokkal, akik — Józsefhez, Illéshez és Dánielhez hasonlóan nem szegyenlik magokat, mint Istennek drága népét megismertetni.

Megfeledezve a személyes érdekekről.

Valahányszor mi imában annyira meg tudunk feledkezni személyes érdekeinkről és tudunk könyörögni Istennek dicsőségéért, úgy elértük azt a fölényes alapot, amelyen bármit elnyerhetünk tőle. Ami áldott Urunk az ő földi életében csak egy szenvedélynek hódolt, hogy az ő Atyja dicsőítessék meg; és most Ő nem állhat el attól, hogy azon imákat teljesítse, amelyekre vonatkozólag Ő ezeket ígérte; „Bármit kértek az Atyától az én nevében, én megcselekszem azt; hogy az Atya dicsőítessék az Ő fiában.”

8. Lecke. 1930 május 24.

Illés menekülése.

I. Illés a pusztába menekül.

1. Jézabel fenyegeti Illésnek életét.

2. Csüggedésében Illés Beirsébába menekült.

3. Egy angyal táplálta őt és később megparancsolta, hogy menjen a Hóreb hegyére.

II. Elküldve Hóreb hegyére.

1. Az Úr csodálatosan segítette Illést

2. Elhelyezkedve egy barlangban, Isten megjelent neki.

3. Illés parancsot kapott Istennek csendes és szelíd susogása által, hogy menjen Hazaelhez Jehuhoz és Elizeushoz.

4. Illés biztosítást kapott arra nézve, hogy 2000-ren még hűségesek Izráelben.

III. Visszaküldve egy üzenettel, Istentől.

1. Isten azon üzenetet küldte Hazael, Jehu és Elizeusra vonatkozólag, hogy sokezernek Izráelben ezek bűntetést hoznak.

2. Illés Elizeust szántás közben találta, köpenyegével letakarta, mire Elizeus nyomban követé őt.

Bibliai jellemképek olyanokról, akik a válságban hibába estek.

A bibliai szentek épp olykor estek el, mikor az ember legjobban várta volna tőlük, hogy megállnak. Ábrahám a hívőknek atyja volt; de az ő hite elfogyatkozott mikor lement Egyiptomba és hazudott Faraónak az ő feleségét illetőleg. Mózes a legszelídebb ember volt; de ő mégsem juthatott be Kanaánba, mivel meggondolatlanul beszélt az ő ajkaival. János a szeretetnek apostola volt; de a türelmetlenségnek egy pillanatában tüzet kívánt a mennyből lehívni. Ugy Illés is, akiről az ember azt feltételezte volna, hogy ő minden emberi gyöngeséget immár legyőzött úgy mutatkozik, mint aki tényleg „hozzánk hasonló természetű ember.”

Nem találunk ebben figyelmeztetést mindannyiunk számára? Talán egyesek közülünk büszkén és határozottan kijelentették, hogy semmi hajlamom nincs erre, vagy arra. Nem kívánom ezt a bűnt. Olyan dolog ez, amivel

szemben erősen állok. De megállj! Talán éppen az a lekek nagy ellenségének a szándéka, hogy téged a hamis biztonságnak érzetében ringasson, hogy a végén épp azon tekintetben legyőzzön téged, amelyre nézve sérthetetlennek gondolod magadat és megszűntél örködni.

„Mit csinálsz itt?” 9. v.

Hányszor talál minket, mint keresztény munkásokat az élet különböző helyzeteiben az a kérdés: „Mit csinálsz itt?” Hogyha Istennek egy gyermeke a színházba, vagy a táncterembe megy, vagy rossz társaságnak a találkozó helyére, amikor a csufolkodóknak a székében ül, vagy az istenteleneknek útján jár, nemde, hogy úgy kell, hogy a kérdés intéztessék hozzá, mint a villámlás és mennydörgés a tiszta égboltozatról: „Mit csinálsz itt?” Hogyha olyasvalaki, aki nagy képességgel van megáldva egy lyukat váj a földbe és abba temeti el Istentől rá bízott talentumait, maga pedig hivalkodva áll naphosszat a renyhékkel a piacon, nem-e kell, hogy újból fülébe hangoztassék a kérdés: „Mit csinálsz te itt?”

9. Lecke. 1930 május 31.

Nábót szöllője.

I. Benhadat veresége.

1. Benhadat mindazt követelte magának, amivel Akháb és Izráel bírtak.

2. Isten üzenetet küldött Akhábnek, hogy neki győzelmet ad és Akháb készüljön a háborúra.

3. Legyőzve Benhadat menekült, de az ő ifjainak tanácsa szerint visszatért a következő évben.

4. Újból leveretve, Affekba menekültek. Csel által kegyelmet nyertek Akhábtól.

5. Mivel Akháb szövetséget kötött Benhadátal Isten elvégezte, hogy Akhábót és az ő népét megbünteti.

II. Nábót szöllőjét elkobozták.

1. Telhetetlenségében Akháb megkivánta Nábótnak szöllőjét.

2. Akháb megbetegedett, mivel nem vehette azt meg, ezért az ő felesége az ő pecsétje alatt előkészítette Nábótnak halálát és elkoboztatta az ő birtokát.

3. Illés nyomban vitte Akhábnek és Jezabelnek az Urnak beszédét az ő kegyetlen halálukra vonatkozólag.

4. Mivel megalázkodott Isten előtt, úgy Akháb maga, meg lett kimélve bűnének teljes büntetésétől.

Szövetséget kötött vele. 34. 42. 43. v.

Akháb szövetséget kötött azzal az emberrel, akit Isten a veszedelemre szánt. Neki Isten parancsa szerint egy dolgot kellett megcselekednie és miközben ő száz más dolgot tett, azt az egyet elhanyagolta. Ez ennek az elbeszélésnek a lényege. Micsoda kinyilatkoztatása ez a következő cselekvésnek és másfelől az elhibázások rendszerének. Isten adott nekünk némi kötelességeket, némely világosan meghatározott dolgokat, amelyeket cselekednünk kell. Elindulunk a legjobb szándékkal, hogy azokat cselekedjük: de akkor közbe jönnek más dolgok, amelyek nem oly szükségesek. Mi elfoglaltan megyünk ide is oda is. Cselekszünk mindenfelét és elmulasztjuk az egy legfontosabb dolgot. Ez a hiba a leggyakoribb. . . . Legkomolyabb kötelességünk ami erőnknek összepontosítása a földologban. Az erőnknek szétforgácsolása mindenféle apró-cseprő dolgokra veszedelmes és gonosz dolog.

Telhetetlenség.

Amint a telhetetlenség lelke Akhábban megnyilvánult; abból megtanulhatjuk, hogy a telhetetlenség, mily átkos-

befolyást gyakorolhat az emberre. Ez halálos bűn; bármerre meglátszanak annak szennyes nyomai. Pál apostol a telhetetlenségről megállapítja, hogy bálványimádás. Kol. 3. 5. A telhetetlenség a földi dolgokat az Isten helyébe emeli. Arany, házak, ruhák, földbirtok, hírnév, dicsvágy és hatalom modern bálványok. Az az ember, aki ezen dolgokat teszi életének főcéljává, inkább, mintsem, hogy megcselekedje Istennek akaratát, valóban bálványimádó. A legnagyobb bűn, amely most a gyülekezetben létezik, a telhetetlenség. Isten haragszik az ő névleges népére látva azoknak önzését.

✠✠✠

10. Lecke. 1930 június 7.

Akházia pusztulása; Illés és Elizeus.

I. Akházia pusztulása. Kérdések 1—5.

1. Akházia betegsége. Kérdések 1—3.

a) Akházia istentelenség,

b) Isten közbelép Illés által.

c) Akházia elismeri az isteni vezetést,

2. Illés csodája. A jövődőlés beteljesítése.

a) Illés csodája.

b) A jövődőlés beteljesítése.

II. Illés és Elizeus. Kérdések 6—18.

1. Illés elhívása.

2. Elizeus megpróbálása.

a) Illés felszólása Gilgálban,

b) Illés felszólítása Beth-Elben.

c) Felszólítás Jerikhóban.

3. Illés mennybemenete.

a) Előzmények.

b) A mennybemenetel.

c) A köpeny értéke.

d) Illés mennybemenetelének jelentősége a mi számunkra.

4. Illés mennybemenetelének hatása; Elizeus elhívásának igazolása.

✠✠✠

11. Lecke. 1930 június 14.

Elizeus és a Sunémíta. Mérgezett étel. Csodálatos étkezés.

I. Elizeus segít egy eladósodott prófétaözvegyen, olajkészletének csodálatos megsokasítása által. Kérdések 1—4.

1. Milyen szorongatott helyzetben volt a prófétaözvegy?

2. Mit dicsért meghalt férjében?

3. Hogyan lett rajta segítve?

4. Kinek a segítője az Úr? (Zsoltár 10, 14.)

II. Illés fiat ígér a Sunémíta szállásadónőjének és később feltámasztja azt halottaiból. Kérdések 5—15.

1. Mi készítette a Sunémíta gazdag asszonyt arra, hogy Illést állandóan vendégül lássa?

2. Milyen jutalomban részesült? (Máté 10, 41.)

3. Milyen elszomorító tapasztalaton engedte őt az Úr keresztülmenni?

4. Milyen hatást kellett keltenie Izráelben a fiú feltámasztásának?

III. Egy éhínség alkalmával Elizeus a gilgáli prófétatanulók számára élvezhetővé teszi a mérges ételt és kevés eledelből száz embert jóllakat. Kérd. 16. 17.

1. Elizeus az Isten teremtőereje által a mérges növényzetet élvezhető eledellé tette és megsokasította az egyéb élelmiszereket.

2. Milyen hasonló csodákról tudósít még az ótestámentum?

3. Meddig jutott el Isten megdicsőítésére, ezen csoda hire? (2. Kir. 5, 8. 15.)

✠✠✠

12. Lecke. 1930 június 21.

A siriai Naámán.

I. Naámán, siriai hadvezér bélpoklossága. Kérd. 1.

II. Ütegyengető előkészület-k a gyógyuláshoz. Kérdések 2-6.

1. A fogoly izraelita lány bizonyágtétele megnyitja a gyógyulás lehetőségének kilátását. Kérdések 2-6.

2. A siriai király egy, az izraelita királyhoz intézett levéllel támogatja azon kísérletet, hogy Izráelben nyerjen gyógyulást.

3. Az izraelita király tanácsalansága arra készleti Elizeust, hogy Naámánt magához hívassa. Kérdések 5-6.

III. Naámán meggyógyulása, mint az engedelmesség gyümölcse, istenfélelmet idéz elő. Kérdések 7-10.

1. Naámán kevésbe veszi Elizeus utasításait, ellenben szolgálai által engedelmességre lesz indítva. Kérdések 7. 8.

2. Az engedelmisségi cselekedet testi gyógyuláshoz igazi istenismerethez vezet. Kérdések 8. 9.

3. Az ajándékok visszautasítása és a további tanácsadás által elmélyíti és előmozdítja Elizeus az istenismeretet.

IV. Géházi, Elizeus szolgája, kapzsisága miatt bélpoklossággal lesz büntetve. Kérdések 11-14.

1. A kapzsiságtól uralt Géházi Naámántól ajándékokat követel. Kérdés 11.

2. Kapzsisághoz hazugság társul.

3. Miután Géházi cselekedete által ártott Isten ügyének, bélpoklossá lesz. Kérdések 13. 14.

V. A mi megalapozott hátatelt állapotunk Istenhez. Kérdés 15.

✠✠✠

13. Lecke. 1930 június 28.

Az úszó balta. A siriaiak betörése. Samária megszállása.

I. Az úszó balta.

1. Elizeus készsége arra, hogy a próféták fiaival az új letelepülés helyére menjen, bizonyosága benső összekapcsolódásuknak. Kérdés 1.

2. Isten az ő szolgája által csodával mozdítja elő a munkát. Kérdés 2.

II. A siriaiak betörése.

1. A siriai király gonosz szándéka isteni kinyilatkoztatások által lesz megghiúsítva. Kérdés 3. 4.

2. Csupán egy emberre — a próféta ellen — irányul a király haragja. Kérdés 5.

3. Mennyei seregek készenlétben állanak Isten gyermekeinek megvédelmezésére. Kérdés 6. 7.

4. Illés magatartása az ellenséggel szemben. Kérdések 8. 9. (Máté 5, 44. Példbeszéd 25, 21. 22.)

III. Samária városának megszállása.

Samária volt Izráel országának fővárosa (1. Kir. 16, 24.)

1. A megszállás következményei: Nyomor, éhínség, drágaság. Izráel királya a prófétában látja minden nyomorúság okát. Kérdések 10. 11.

2. Jövedőlés és beteljesítés a nyomorúság elfordításáról Izráel felől. Kérdések 12-18. (Ámos 3, 7; 2. Krón. 20, 20. Lukács 18, 7.)

3. A hitelenség meg lesz büntetve. Kérdés 19. (Jelenések 21, 8.)

✠✠✠

S Z O M B A T I S K O L A .

E rovatért felelős Zarka Dénes.

Az otthoni osztály.

Amennyiben az Evangéliumi Munkás erre szolgáló rovata megengedte, úgy mindég az lett nyújtva, amire a legnagyobb szükség volt, vagy a legfontosabb volt. Ez alkalommal szükséges, hogy az „Otthoni osztály”-ról szóljunk.

Vannak beteg, öreg vagy távol szétszórtan élő testvéreink, akik nem jöhetnek el a szombatiskolába. Mit tegyünk ezekkel a távol lakó testvéreinkkel? Hagyjuk magukra őket? Nem, nem szabad!

Ha egy gyülekezethez ilyen tagok tartoznak, úgy ott meg kell alakítani az Otthoni osztály-t. Feladata ennek az osztálynak, a lelki élet táplálása, a szombatiskolai áldás biztosítása, és a testvérek megtartása az örökkévalóság számára.

A szombatiskolai előjáró feladata örököndni minden szombatiskolai tag felett, s így a távol-

lakókról való gondoskodása is az ő feladatát képezi. Számukra egy tanítót kell választani, aki szombatonként meglátogatja őket és a lecke tanulmányában segítségükre van. Az Otthoni osztály tehát egy távolban élő gyermeke a gyülekezetnek, amire fokozottabb figyelmet kell fordítani. Adakozásaikat havonta a szombatiskolai jegyző elhozza, vagy gondoskodik annak elhozataláról.

Szükséges, hogy a gyülekezet vezetője vagy a munkás időnként az Otthoni osztály-okat meglátogassa, és ezáltal egy élő kapcsolat lesz fenn tartva az Otthoni osztály és a gyülekezet között. Ilyen módon lehet segíteni azokon a k. Testvéreinken akik távolabb laknak a gyülekezettől.

Szervezzük meg az Otthoni osztály-t mindenütt, ahol szükség van rá, hogy a távolban élő Testvéreink is élő tagjai legyenek közösségünknek.

Berghauer Imre.

A Terület bizottsága: Voigt M., Berghauer I., Katona S.

A leszámoló bizottság tagjai: a területi bizottság tagjai és Nagy József, Tóth János.

A hitelesítő bizottság ajánlata alapján elfogadtalott:

Felszentelt prédikátor: Voigt M,

Segédprédikátor: Berghauer I., Katona S.

Missziómunkásnő: Veszprémi I.

Könyvevangélisták: Lenk Lajos, Csiszér Margit, Kovács Károly, Kökönyi Ferenc, valamint 8 próbakönyvevangélista és 5 alkalmi könyvevangélista.

Különösen áldásos volt valamennyiünk számára a szombatnap. A szombatikolában 10 osztályban 86-an vettek részt, befolyt adakozás 45 P. Délelőtt a k. Rühling atyafi szólott hozzánk 1. János 3, 1—3. alapján az Istenfiúság

előjogairól. Ezen áldásteljes óra végeztével valamennyien újból az Úrnak szenteltük magunkat. Délután a k. Minck atyafi bevezető prédikációja után ünnepélyes felszentelés volt. Ez alkalommal Területünk két gyülekezeti vezetője lett tisztségébe felszentelve és pedig: Benkő János atyafi Kaposvárról, Nagy József atyafi Darányból. A két atyafi Területünkön az első felszentelt vének. Áldja meg az Úr őket gyülekezeteikben a további munkáikban is gazdagon! A többi összejöveleteink hasonlóképp áldásteljesek voltak.

A tanácskozások egész ideje alatt éreztük Istenünk jelenlétét és áldását és láttuk ama bibliai szöveg valóra válását, hogy: „az Úr meggondolta és meg is cselekszi azokat, amiket szólott.” (Jeremiás 51, 12.)

Katona Sándor

A Középmagyar Terület 1928—1929. évi konferenciájának jelentése.

Konferenciánk 1930 április 17—20-ig tartott. Összejöveleteink a budapesti kápolnáinkban, VI., Székely Bertalan utca 13. sz. alatt voltak. A Területen lévő 25 gyülekezet mintegy 90 megjelent kiküldötttel képviseltette magát.

Isten ígéjének gazdag táplálékával kedves vendégeink szolgáltak. A Divízió részéről Wintzen atyafi, az Unió részéről Minck és Zarka atyafiak, a Kelet-Magyar Területről Sohlmann atyafi volt vendégünk.

A három tárgyi ülés és a beszámoló a különböző osztályok munkáiról oly meggyőződést hagyott hátra mindannyiunk lelkében, hogy az Úr megáldott és velünk volt az elmúlt két év folyamán. A jól látogatott megbeszélő órák élénk részvétele a testvériség emelkedő lelki életéről tettek tanúbizonyságot. A szombati nap különös áldásaiért és a magukat az Úrnak felajánlott lelkekért mindannyiunk hálája száll az Atya trónja elé.

Konferenciai ügyeink megbeszélését a 346 számú ének verseivel és Minck atyafi imájával kezdtük meg, mely után Zeiner atyafi felolvasta a 84. zsoltárt. Ezek után a konferencia felvette az elmúlt két év folyamán megszervezett Kisapostag, Kóbánya, Rácalmás, Rákoscsaba és Sárkeszi gyülekezeteket melyekről Bajor atyafi és Pesterzsébetet, melyről Pechtol atyafi tartottak beszámolót. A keleti területtől Szolnokot vettük át és vele szemben átadtuk Hódmezővásárhelyt. A Budapest D gyülekezet Budapest C-be való

beolvasztását a konferencia tudomásul vette.

Ezután Zeiner atyafi, mint előljáró az elmult két esztendőről adta le jelentését, mely szerint 1928-ban 10 munkás 41 különböző helyen dolgozott, mely munkálkodás eredményeképpen, az Úr segítségével 125 lélek lett a közösségbe felvéve, keresztség és szavazás által. Más területről átjött 37 testvérünk s így a bruttó növekedés 162 volt. Ezen számból levonandó a kizárás és halálozás által elvesztett 76 lélek és a más területre eltávozott 25 testvér. Úgyhogy a nettó növekedés 61 volt, mellyel a taglétszám az év végén 733-ra emelkedett. Az 1929 év munkájában 11 munkás vett részt területünkön, 48 különböző helyen működve. 134 lélek keresztség és szavazás által lett fölveve, 37 pedig más területről levél által. A bruttó növekedés 171 volt. A kizártak és elhalálozottak száma 55 és a levél által más területre elbocsájtottak száma 35, levonásba kerül s így a nettó növekedés 81 lélek. Az év lezártaival a taglétszám 814-re növekedett, mely egyenletes és egészséges növekedésért az Úrnak adunk hálát. Gyülekezeteink száma is megszorodott, mert az Úr megnyitotta újabb helyeken is a munka kapuit. Testvéreink 25 gyülekezetben oszlanak meg, melyekhez még kisebb csoportok is tartoznak.

Az alábbi pénzügyi helyzetről szóló jelentés mutatja, hogy Isten Lelke áldozatkészségre serkentette gyülekezetünk tagjait.

Pénzügyi helyzet :

	Bevételek: 1928-ban.	Bevételek: 1929-ben.
Bruttó tized	51,185'64 P	55,326'46 P
Fejenkénti átlag	76'17 "	75'48 "
Össz. adakozás	33,738'86 "	36,787'14 "
Évi átlag	50'20 "	50'19 "
Heti átlag	—'97 "	—'97 "

A jóléti pénztár helyzete:

A Központi Jóléti (szegény) Pénztár állománya 1928-ban.		A Központi Jóléti (szegény) Pénztár állománya 1929-ben.	
Állomány január 1-én	543'77 P	217'24 P	
Engedélyezve	1,500'— "	400'— "	
Heti adakozás 50%-a	510'32 "	734'36 "	
Visszafizetés		30'— "	
Szegény pénzt. tizede	503'31 "	447'31 "	
Összes bevétel:	3,057'40 P	1,828'91 P	
Kifizetés a gyülekezet szegénypénztárainak	19 esetben 565'80 P	22 eset 593'13 P	
Gyülekezeti tagoknak	66 " 2,274'36 "	40 " 1,124'78 "	
Keleti egyesületnek átadva		111'— "	
Összes kiadás:	2,840'16 "	1,828'91 "	
Állomány a következő évre	217'24 "	—'— "	

A jelentés felolvasása és elfogadása után hálaikat fejeztük ki az Uniónak és a Divízióknak a segítségért, hasonlóképpen a hűséges testvéreknek s mindenkinek felett az Úrnak a mi megtartó Istenünknek.

A konferenciái bizottságok a következő formában lettek előterjesztve és elfogadva.

Határozathozó bizottság: Stein, Michnay, Zarka, Tóth, Dobos atyafiak.

Kinevező bizottság: Minck A., Sohlmann, K., Hiegl Gy., Kovács K., Schmiedt atyafiak.

Hitelesítő bizottság: Minck, Roóz, Jenik, Egyed, Urbán atyafiak.

A határozathozó bizottság által előterjesztett pontokat élénk megbeszélés után elfogadtuk. Ezen határozatok az Evangéliumi munkás más részén található.

A kinevező bizottság javaslata a következő formában fogadtatott el:

Előljáró: Zeiner Alajos.

Titkár és pénztáros: Greiner Sarolta.

Konferenciái jegyző: Bajor László.

Belmisszió, szombatiskola és ifjúsági titkár: Zarka Dénes.

Könyvevangélista próbavezető: Tóth Gyula.

Könyvellenőr Stein Hermann.

A területi bizottság tagjai: Zeiner A., Roóz Á., Tóth Gy., Biró F., Egyed J.

A leszámítoló bizottság tagjai: a területi bizottság tagjain kívül Ehrig W. és Dobos J. atyafiak.

A hitelesítő bizottság által előterjesztett és elfogadott javaslat a következő:

Felszentelt prédikátor: Zeiner A. és Michnay L.

Segédprédikátor: Bajor L. és Halász Lajos.

Missziómunkások: Berzenczei K., Pechtol J., Szabó J., Danhauser I., Róth M., Bajor M.

Könyvevangélisták: próbavezető: Tóth Gy., Farkas J., Hiegl Gy., Juhász J., Tokos G.

Próbakönyvevangélisták: Grünberger D., Hunyadi M., Köblös I., Miklós J., Miklós J.-né, Sárkány I., Sárkány József, Tamás J., Szabó S., Tóth B.-né, özv. Varga S.-né, Freistock J., Halász I., Hiegl A., Nagy M., Szilvássy B., Sárkány János.

Alkalmi könyvevangélisták: Balázs A., Baumann B., Föky A., Horváth J., Klincsok J., Ladó L., Lexmann M.-né, Liebe I., Magda I., Mojzes M., Marcinkó M., Reichenfeld E., Szamosán V., Szobotka N., Sárkány D., Téglás J., Zeiner Alfonz.

Az egyes osztályok jelentései nagy örömet készítettek elő a számunkra.

A belmisszió, szombatiskola és ifjúsági osztály előhaladásáról számolt be. Hasonlóképpen a könyvevangélista osztály utóbbi két évében is öröndetes és állandó emelkedés mutatkozik, úgy a könyvevangélisták számát, mint forgalmát illetően. 1928-ban dolgozott 26 könyvevangélista 38,019 órát 57,451 P forgalommal, ezzel

szemben 1929-ben 27 könyvevangélista 40,230 óra alatt 65,232 P forgalmat csinált.

A konferenciái szombatiskolában sok áldást nyertünk az Úrtól. A kápolna zsufolásig megtelt. Mintegy 620 tanuló részesült tanításban, az osztályok száma 52 volt. Az adakozás összege 16424 P.

Az Úr szent Lelke uralta az egész konferenciát. Ő volt közöttünk és árasztott el bőségesen áldásaival. Megerősödtünk hitünkben lelkesedésünk és szeretetünk nőtt az Úr művével szemben. Bár jönne már az Úr!

Bajor László.

BELMISSZIÓ.

E rovatért felelős Zarka Dénes.

HŰSÉG.

Igaz hűség az, — vedd eszedbe, —
Mely egyre csak az Úrra néz,
Mely szüntelen és újra kezdve,
Folyvást neki szolgálni kész;
Mely pontos lelkiismerettel
Elvégzi a kicsinyt, csekélyt,
S hibával, bár a legkisebbel,
Szándékosan egyet nem ért.

Az Úr kicsiny munkád is nézi,
S hűséget ebben nem feled,
Mert kis szolgálat jól megőrzi
Híu dicsvágytól szivedet.
Kezd el magad kicsinyben edzni,
Gyüldöld, bármily csekély a bűn,
Ki a hűséget ebben kezdi,
Tud nagyban is szolgálni hűn.

Ne mondd, ha jönne nagy kísértés,
Híven megállanám helyem.
Ezt mondta Péter s elbukott, —
S utána sirt keservesen.
Tanuld kicsinyben a hűséget,
Kicsinyke harcban edzd magad
S nem hull könnyöd, önvád nem éget
Nagy hűtlenségeid miatt.

Jóléti munka.

Alábbi értekezést, melyet Jost Hulda testvérő, a Középeurópai Divízió jóléti osztályának vezetője írt, különös figyelmetekbe ajánlom. Eljött annak az ideje, amikor az evangélikáció művének ezen ága nagy jelentőségre tett szert. 1. Thess. 5, 23. szerint mennyei Atyánknak az a szándéka, hogy az ember teste, lelke és szelleme egyaránt részesüljön az

isteni segítségben. Istennek ezen célja kivétel nélkül minden emberre érvényes. 1. Tim. 24. Hiszen ő a megváltó, megmentő és segítség minden ember számára. 1. Tim. 4, 10. Lelkünk számára az evangélium útján jutunk segítséghez, ami által isteni erőben és életben részesülünk. Róm. 1, 16; 2. Pét. 1, 3—4. Ebben a nyomorúságos és egyúttal utolsó időben azonban a szenvedő emberiségnek a lelki segítség mellett testi segítségre, ruházatra és élelemre is szüksége van. Ezt igyekszünk mi jóléti osztályunk útján elérni.

Tábea-egyesületeink, melyek egyes gyülekezeteinkben már eddig is jó és áldásteljes munkát végeztek, további kiépítést igényelnek. E célból Jost Hulda testvérő ez év őszén Magyarországra fog jönni és a továbbiakat el fogja intézni.

Engedjétek meg, hogy figyelmeteket újólal felhívjam a műnek ezen ágára és kérjelek benneteket a közreműködésre, hogy a szükséglátás úgy benn (a gyülekezetben), mint kinn megjelenhüljön. Ez helyes megvilágításba fog állítani bennünket az ország hatóságai előtt is és Isten áldása megnyugszik a munkán. Aki máson segít, önmagán segít. Isten áldja meg az ő népét a jóléti munkában. Minck A.

Kedves Testvérek!

Nagy öröömre szolgált, hogy március elején meglátogathattam Budapestet. Ez úton kívánlak üdvözölni mindannyijotokat, mindazokat is, kikkel ezúttal még nem juthattam érintkezésbe. A rendelkezésemre álló néhány nap alatt megkísértem, hogy megismerkedjem országotok, de különösképen a fővárosnak, Budapestnek különleges szociális viszonyaival. Alkalmam volt hosszabb beszélgetéseket folytatni vezető egyéniségekkel. Így meglátogathattam a magyar, valamint a nemzetközi gyermekvédő ligát, ahol alkalmam volt egyet-mást hallhatni a magyar

viszonyok felől. Alkalmam volt fővárostok lakásviszonyait is megismerhetni. Egy igen fontos és több órán át tartó megbeszélésem volt a „vörös kereszt” elnökével. Eppen ezen összeköttetéstől várok sok jót, jóléti munkánk szempontjából. Egyik este alkalmam volt az itteni szociális munkában tevékenykedő hölgyek nagy részével megismerkedni; közülük néhányal közelebbi vonatkozásba is jutottam. Kérdésemre mindenütt ugyanazt a választ nyertem, hogy Magyarországon a kisebb vallásközösségek is akadálytalanul végezhetnek szociális tevékenységet. Így hát alkalmunk van népegészségügy, valamint a népjólét terén kifejlesztünk magunkat az egész lakosság szolgálatában. Rajtatok áll, hogy felvegyétek a munkát. Szükséges, hogy a számításba jöhető gyülekezeteink, szükséglet látó polgártársaink érdekét is felkarolják. Kezdjétek el egészen kicsiben. Szemelgetek ki magatoknak egy vagy két családot, akiket különleges gondjaitokba vesztek. Jóléti munkánknak a Divízió összes országaiban egyöntetűen kell kifejlődnie, úgyhogy az bizonyos meghatározott jelleget öltjön. Mihelyt a gyülekezetek felveszik a jóléti munkát, mi „helycsoportoknak” nevezzük el azokat. Ezen munka vezetését egy tapasztalt testvérnőre kell bízni. Az ő oldala mellett áll a gyakorlati vezető, aki hacsak lehetséges, varrónő legyen. Az ő feladata lenne, hogy a használt ruhadarabokat kijavítsa, valamint az új holmikat praktikusán felhasználja. Harmadiknak a „kezelőnő” jönne számításba, aki a befolyt dolgokat és pénzeket kezeli. Néki könyvet kell vezetnie minden befolyó adománynál és minden kiadásról. A vezető, szorosan működjék együtt a gyülekezet bizottságával és a diakóniával, mert a jóléti ügy egy részét képezi a gyülekezet ügyeinek. Továbbá vezessen névsort a segítőkéről. Minden névnel megjegyzendő, hogy az illető milyen segítségnyújtásnál jöhet számításba. A bibliai jóléti intézménynél És. 58, 7. és Máté 25, 36. alapján az élet legszükségesebb javairól: az ételről, ruházatról, betegápolásról és szállásról lehet szó. Minden egyes esetben gondosan meg kell vizsgálni a dolgot; legjobb, ha ezt két testvérnő együttesen végzi el. Meg kell állapítani, hogy az illető miben lát szükségletet; élelem, ruházat, betegápolás vagy talán szállás dolgában. Természetesen nem tehetünk meg mindent azonnal. De annyit tegyünk, amennyi tehetőségünkben áll. Miután a vezető az ő listájának alapján tudja, hogy milyen mértékben áll rendelkezésére a segítség és a látogatás által másrésztől megállapította, hogy milyen segítségre

van szükség, akkor már nem lesz nehéz megfelelő módon segíteni. Gazdag, valamint ismerős családoknál és kereskedőknél kérhetek egyet-mást a szegények számára; különösen akkor nem lesz ez nehéz részletekről, ha a kívülálló szegények érdekében tesznek valamit. A helycsoportokkal minden országban azt a tapasztalatot tesszük, hogy a jó Isten mindenütt készségessé teszi az embereket arra, hogy munkánkat segítsék és támogassák. Ezáltal lehetővé fog válni saját szegényeink ellátása is. Feltétlenül azon állásponton vagyunk, hogy elsősorban gyülekezeti tagjainkkal tegyünk jót. De Máté 5, 44—48. alapján Jézus kötelez bennünket, hogy minden emberrel jót tegyünk. És Luk. 6, 38. ígérete csakhamar be fog teljesülni. Örömtök ezen munkában egyre növekedni fog. Ezen módszer szerint értékes szervezetre tesztek szert az egész nép között, amelyből magatok számára is egynémely kedvező dolog fog kialakulni. Nagyon fontos, hogy mindenről pontos feljegyzéseket vezessetek. Minden dolognak a helycsoporton keresztül kell mennie. Működésekről jelentésekre van szükségem, hogy később munkátokat megszervezzem és az állam elismerését elérjem; ezért kérek benneteket, hogy a jelentéseket lelkiismeretesen töltsétek ki. Ez azután rendkívül megkönnyíti majd munkánkat. Az is jó lenne, ha a vezetők összeköttetésbe lépnének orvosokkal és szülésznőkkel, hogy olyan családok címeihez jussanak, akik a betegség folytán önhibájukon kívül jutottak nyomorba. Értékes munka az is, ha másálapotos nők számára csecsemőruházatot készítenek. Ezáltal igen könnyen és gyorsan tudnátok magatoknak a szociális munka terén helyet kivívni. Németországban, Csehszlovákiában és Ausztriában ebben az értelemben szerveztük meg munkánkat és mindenütt Isten látható áldásának jegyében áll. Nagy örömmre szolgálna, ha néktek is közvetíthetném ugyanezt. Bizonyos vagyok abban, hogy ti készek és hajlandók vagytok ezen munka végzésére. Én hajlandó vagyok ebben titeket tanácsaimmal támogatni és további cikkeimmel bővebben is felvilágosítani. Remélem, hogy ez év őszén, vagy a jövő esztendő folyamán visszajöhetek és meglátogathatom azon gyülekezeteket, melyek a jóléti munka terén tevékenységet fejtenek ki. Akkor azután majd alkalom kínálkozik a további és mélyebb tanításokra.

Most pedig szívből Isten áldását kívánom munkátokhoz.

Testvérnőtök az Úrban
Jost Hulda.

IFJÚSÁG.

E rovatért felelős Zarka Dénes.

Ifjuságunk eszményei és irányelvei.

Évszázadokkal ezelőtt egy hugenotta család, mely a szép Francia-Alpokban élt boldog, istenfélő életet, hite miatt ki lett üldözve hazájából és kénytelen volt az Új-világba menekülni. Áthajózva az Egyesült-Államokba, egy akkor még kietlen és pusztá vidéken telepedtek le, mint úttörők. Oh, mily különbség volt a kényszerülten elhagyott otthon és az új haza között. Míg egykor erdő, mező és csobogó patak képezte környezetüket, addig most, amíg csak a szem ellátott, sík pusztá vette őket körül. De nem nyugodtak, hanem dolgoztak, mint a szobrász, aki tökéletes minta után durva kőből remekművet akar faragni. Dolgoztak 5, 10, 15 éven keresztül, folyton szép hazájukra gondolva, és 20 esztendő elteltével a barátságtalan pusztát kis paradicsommá varázsolták.

Oh, miért nem tesszük mi ugyanezt életünket illetőleg? Miért nem éljük életünket mennyei mintára? Miért nem lesz életünk mindig szebb és tisztább, mint amilyen volt egykor a paradicsomban, ahonnét számkivetettünk?

A fenti hugenottákkal ellentétben sokan úgy bánnak életükkel, mint a rablógazdálkodást űző birtokosok. Ahelyett, hogy a földet művelnék és gondoznák többtermelés céljából, kíuzsorazzák azt, mígnem teljesen kimerül. A gazdag erdőket letarolják, de csemetéket helyükbe nem ültetnek. A bányákat kiaknázzák, féltett kincseitől megrabolják, míg pusztá és kietlen lesz a vidék. Így jutott szomorú sorsra az egykor pompás erdőkkel környezett adriai Karszt vidék. Ma csak kopár mészhegyek merednek az ég felé, sehol semmi élet, mert a középkorban uralkodó velencei kalmárok megvetették és elvitték a szép erdőket hajójának. Ma az egész tartomány kopár, hideg és csunya.

Sok ifjú szíve lesz ilyen módon letarolva, midőn eltékozzolják kincseiket. Nincsenek, de nem is voltak nemes vágyaik, magas eszmények soha nem hajtották őket feljebb és feljebb. Mennyivel gazdagabb volna e világ mennyei jellemekben, ha többen és behatóbban tanulmányoznák Jézust és építenék lelki házukat arra a mintára, amelyet Ő mutatott. Ha néha, a serdülő korban a lélek telve is volt tiszta és

nemes eszmékkel, mire beérik a legtöbbször köddé válik a jószándék és szomorúan vallják be tehetetlenségüket: „Szép lett volna, ha eszményeim megvalósulnak, de az lehetetlenség!”

Mint serdülő gyermek sokszor figyeltem a házunkhoz járó ismerősöket. Volt közöttük néhány engem roppant vonzó egyéniség, akiket nagyon csodáltam és utánoztam. De idővel, midőn jobban megfigyeltem és megismertem őket, miközben megfedkeztek magukról, észrevettem durva hibáikat, megláttam bennük a közönségest és lassan rájöttem, hogy olyanok ők is, mint a többiek.

Akkor csalódtam először komolyan az emberekben. Ezentúl azt tartottam, hogy senki sem lehet igazán jó, tehát kár törekednem. Akként tanultam és hittem azt, hogy légi jármű 12 kilométernél magasabb színvonalra nem emelkedhet, úgy hinni kezdtem azt is, hogy jellemben bizonyos nivón túl nem juthatunk soha.

Valóban a legmagasabb keresztényi színvonalat nem érheti senki el? Az eszményi magaslatra sohasem juthatunk? Mindaz, amit a Szentírás ír és célul tűz, csak csalogató délibáb, amelyet ha megközelít a vándor, úgy eltűnik? Hullanunk kell lefelé, mint az elejtett kő?

Nem! Mert különben az evangélium csődöt mondott és Krisztus missziója kudarcot vallott. Nem, kedves ifjuság, Krisztusnak sikerült bűnös emberekből szenteket teremteni és egyedül csak néki sikerült! Ez az Ő litka, ez az Ő szabaddalma, és ha részes akarok benne lenni, úgy Ő hozzá kell hogy forduljak. „Aki Krisztusban van, új teremtés az.” Ennek az új embernek már minden lehetséges, mert benne mennyei erő működik, a földi pedig meghalt.

Mialatt Jézus a földön élt, tanítás által oly mennyei szabályokat és eszményeket adott nekünk embereknek, amelyek semmivel sem alacsonyabbak, mint amelyek szerint Ő élt. Adjunk hálát Istennek azért, hogy minket nem becsült magánál kevesebbre, hanem tőlünk is azt várja, amit a Fiútól elvár, és pedig azért, mert a menny nem mér kétféle mértékkel. Ő mondta: „Legyetek tökéletesek, miként a ti mennyei Atyátok is tökéletes!”

De Jézus nem csupán megmutatja, nem csupán előéli a magas eszményeket, hanem mindenkinek erőt is ad azoknak megvalósítására; mert mit ér az eszmény, ha sohasem

valósul meg? És mit ér a hit, ha sohasem követi a látás?

Ha nemcsak rosszul sikerült másolatok, hanem valódi, eredeti, a Mester kezéből kikerült jellemek leszünk, akkor elhiszi a világ, hogy a mennyei eszmények igenis megvalósíthatók. A világ gúnyolja mindazt, ami tiszta, gyűlöli a kegyest és jámbort, fellázad az erkölcs ellen és megveti a hitet. De ha valahol egy megbízható emberre vagy tiszta hitvestársra van szükség, akkor elvárja az összes erényeket.

Szerencsétlen világunk szegény a magas színvonalú mennyei eszményektől és irányelvektől fűtött fiatalokban. A Jövendőmondás Lelke olyan szépen fejezi ki korunk szükségét: „E világnak szüksége van olyan emberekre, akik

magukat sem eladni, sem megvenni nem engedik. Akiknek lelkiismeretük olyan érzékeny kötelességükkel szemben, mint az iránytű mutatója a sarkokkal szemben. Akik az igazság mellett megállnak akkor is, ha az ég leszakadással fenyeget.”

Bár lenne az adventi ifjúság az utolsó napokban a bibliai eszmények megtestesítője és megvalósítója, hogy akik bennünket látnak és figyelnek, meggyőződjenek arról, hogy szentnek lenni e lezüllött korszakban még sem lehetetlen.

Haladjunk azért hittel és reménnyel a szent cél felé, míg nem régi vágyunk beteljesül, míg nem végre meglátjuk Őt, amint van és egészen olyanok leszünk, amilyen Ő. *Sohlmann K.*

K Ö N Y V E V A N G É L I S T A .

E rovatért felelős Wicklein Alfréd.

„A jelenvaló igazságot különböző nyelvekre kell lefordítani és el kell juttatni a föld végső határáig.” (Testimonies 9. köt. 26. old.)

A jövőmondás lelke által adott ezen kijelentés csodálatos módon teljesedett be. A hetednap adventisták kiadóhivatali műve csak igen kicsiny és szerény körülmények között vette kezdetét, az évek folyamán azonban annyira kifejlődött, hogy jelenleg a vallási világban a missziótevékenység nyomtatott betűvel történő ágában, vezető helyet töltünk be. A Krisztus visszajövetelében hívők első adományaiból egy kézinyomdát vettek a hozzávaló betűkkel, hogy a dicső igazság nyomtatásban is megjelenhessen. Ára együttvéve 652'93 dollár volt, míg a gyűjtés összege 655'84 dollárt tett ki. Így volt ez a kezdet napjaiban 1852-ben. Azóta a mű igen kifejlődött; jelenleg több mint 50 kiadóhivatalunk és lerakatunk van, melyeknek együttes értéke 4 millió dollár körül jár, az évenként előállított iratok és könyvek pedig 5 millió dollár értéket képviselnek, melyek 132 különböző nyelvben jelennek meg és lesznek elterjesztve. Több mint 3000 könyvevangélista szenteli életét a nyomtatott ige terjesztésének. Azonkívül a földnek csaknem minden országában a testvérek közül is igen sokan terjesztik irodalmunkat, miáltal meg van gyorsítva annak a célnak elérése, hogy ezen dicső igazság minden népnek, nyelvnek és ágazatnak hirdetve legyen.

Amilyen sűrűn ősszel a falevelek a földre hullanak, a jövőmondás lelke szerint, úgy

kell a mi iratainknak és könyveinknek is elterjesztetniök. Örülünk annak, hogy mindez szemünk előtt meggyeljesedésebe.

Weeks C. E.

Halotti jelentés.

Hosszú szenvedés után halt meg február hó 17-én Andó Ilonka testvérnőnk. A múlt év nyáron kötött szövetséget az Úr Jézussal a szent keresztség által. Sajnos, nem sokáig örvendhetett a gyülekezetben a többi testvérekkel együtt, mert betegsége az ágyhoz kötötte őt. A békécsabai gyülekezetet egy hű tagot vesztett el benne. Még élhetett volna, mert csak 26 éves volt, de mi belenyugszunk az Úr bölcs akaratába és hiszünk, hogy viszont fogjuk látni őt az első feltámadás alkalmával.

Murányi Árpád.

F. év április hó 3-án elhunyt az Úrban Kollmann Mária testvérnőnk, aki nyiregyházai gyülekezetünknek több éven át volt hűséges tagja. A halotti beszédet nagyszámú hallgatóság előtt, 2. Tim. 4. 7. 8. versei alapján alulírott tartotta meg. Reménységünk van a viszontlátásban!

Michnay László.

Felelős szerkesztő: Streisinger Béla

Kiadja

H. N. Adventisták Misszió-Társulata
Magyarországi Unió

Egyes szám ára 50 fillér.

VALLÁSOS IRATOK NEMZETKÖZI KIADÓHIVATALA, BUDAPEST